

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 22.

15 listopada 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
68. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Olkuskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach . . .	365
69. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Miechowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach . . .	365
70. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Włoszczowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach . . .	366
71. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Chełmskim w okręgu sądu okręgowego w Lublinie . . .	366
72. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Pińczowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach . . .	367
73. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Stopnickim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach . . .	367
74. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Koneckim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu . . .	368
75. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 października 1921 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Iłżeckim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu . . .	369

76. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Hrubieszowskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu 369
77. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Zamojskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu 370
78. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 listopada 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju w Koszowie do Ceranowa w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach 370

OKÓLNIKI:

- Okólnik № 449/I. P. K./21 w sprawie egzaminów na stanowiska notariuszów 371
- Okólnik № 450/B. R./21 w sprawie postawienia kredytu na renumerację i zapomogi do dyspozycji prokuratorów 371

PISMA OKÓLNE:

- Pismo okólne № 189/II. G./21 w sprawie używania przez Władze i Urzędy niższych instancji napisów z wymianianiem Ministerstwa któremu organizacyjnie podlegają 372
- Pismo okólne № 190/II. K./21 w przedmiocie zwalczania nadużyć na szkodę Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom 372
- Pismo okólne № 191/I. P. K./21 w przedmiocie rejestrowania spółdzielni 373
- Pismo okólne № 193/B. R./21 w sprawie Kontroli Państwowej 379
- Pismo okólne № 194/B. R./21 w sprawie podwyższenia wynagrodzenia kontraktowych referentów prokuratorskich i funkcjonariuszów prokuratorskich w Małopolsce 379
- Pismo okólne № 195/B. R./21 w sprawie Kontroli Państwowej 380

ZAWIADOMIENIA:

- Lista znawców wpisanych na listę w sądzie apelacyjnym we Lwowie, do oceniania większych posiadłości rolnych i lasowych 380

RUCH SŁUŻBOWY 381

ADWOKATURA:

- a) Okrąg Sądu Apelacyjnego w Lublinie 384
- b) Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie 385
- c) Okrąg Izby Adwokackiej we Lwowie 385
- d) Okrąg Izby Adwokackiej w Przemyślu 386
- e) Okrąg Sądu Apelacyjnego Ziemi Wschodnich 386

Sprostowanie 386

DZIAŁ URZĘDOWY.

68.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Olkuskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kielcach co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju: w Żarnowcu, Wolbromiu i w Sławkowie.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Olkuszu gminy: Sławków i Bolesław.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Pilicy gminy: Wolbrom, Żarnowiec i Kidów.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Skale gminę Jangrot.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Z. Rymowicz

69.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Miechowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kielcach co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Książu Wielkim, w Młuchowicach i w Brzesku Nowem.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I rewiru w Miechowie gminy: Książ Wielki, Nieszków i Raclawice, wylacza zaś gminę Wielko Zagórze; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju I-go okręgu w Miechowie”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II rewiru w Miechowie gminy: Wielko-Zagórze i Kozłów, nadaje się temu sądowi nazwę: „Sąd Pokoju II-go okręgu w Miechowie”.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Słomnikach gminy: Michałowice, Iwanowice, Niedźwiedź i Luborzyce.

§ 5. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Proszowicach gminy: Igołomnie, Wawrzeńczyce, Kowale i Gruszów.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

70.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Włoszczowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Seceminie i Irządzach.

§ 2. Nadaje się sądowi pokoju w Włoszczowie nazwę: „Sąd Pokoju I-go okręgu w Włoszczowie”.

§ 3. Tworzy się „Sąd Pokoju II-go okręgu w Włoszczowie”, obejmujący gminy: Chrzastów, Secemin, Radków i Kurzelów.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Szczekocinach gminy: Rokitno, Lelów i Irządze; wyłącza zaś gminę Radków.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

71.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Chełmskim w okręgu sądu okręgowego w Lublinie.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Lublinie co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Rejowcu, Sawinie i Sielcu.

§ 2. Przenosi się siedzibę sądu pokoju w Kuliku do Siedliszcza; włącza się do właściwości terytorjalnej tego sądu gminy: Pawłów i Bukową; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Siedliszczu”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Chełmie gminy: Rejowiec, Krzywiczki, Staw, Swierże, Turkę, Zmudź, Rakołupy i Wojstawice.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

72.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Pińczowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kielcach co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju: II-go okręgu w Pińczowie, Skalbierzu, Koszycach, Opatowcu i Wiślicy.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I-go okręgu w Pińczowie gminy: Pińczów, Kliszów, Zagość, Chotel, Góry, Sancygniów, Drożejowice, Złotą i Chroberz; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Pińczowie”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Kazimierzy Wielkiej gminy: Czarkowy, Opatowiec, Bejsce i Czarnocin, wyłącza się zaś gminy: Kościelec, Nagorzany i Boszczynek; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju I-go okręgu w Kazimierzy Wielkiej”.

§ 4. Tworzy się „Sąd Pokoju II-go okręgu w Kazimierzy Wielkiej”, obejmujący gminy: Kościelec, Nagorzany, Boszczynek, Topole, Dobiesławice i Filipowice.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

73.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Stopnickim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kielcach co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Nowym Korczyniu, w Oleśnicy i 2 rewiru w Chmielniku.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju 1-go rewiru w Chmielniku gminy: Chmielnik, Gnojno, Drugnię i Maleszową; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Chmielniku”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Szydłowie gminy Tuczempy i Ogledów.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Stopnicy gminy: Lubnice, Oleśnice, Szczytniki i Pawłów.

§ 5. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Busku gminy: Nowy Korczyn, Radzanów i Grotniki; wyłącza zaś gminę Szczytniki.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

74.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 października 1921 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Koneckim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Radomiu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Radoszycach i w Czermnie.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju okręgu miejskiego w Końskich gminy: Gowarczów, Duraczów i Miedzierze; nadaje się sądowi temu nazwę „Sąd Pokoju I-go Okręgu w Końskich”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju okręgu wiejskiego w Końskich gminy: Radoszyce, Grodzisko i Rudę Maleniecką; wyłącza zaś gminy: Gowarczów, Duraczów i Nieklań; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju II-go Okręgu w Końskich”.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Przedborzu gminy: Czermno i Skotniki.

§ 5. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Bliżynie gminę Nieklań, wyłącza zaś gminę Chlewiska; przenosi się siedzibę tego sądu z Bliżyna do Kamiennej; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Kamiennej”.

§ 6. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Szydłowcu gminę Chlewiska.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

75.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 października 1921 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Iłżeckim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Radomiu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Tarłowie, Wąchocku i Wielgiem.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Iłży gminę Miechów.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Wierzbniku gminy: Wielką Wieś, Skarżysko Kościelne i Mirzec.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Siennie gminy: Piętkowice i Łaziska.

§ 5. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Lipsku gminy: Pawłowice, Ciszycę Górną i Ciepeliów.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

76.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Hrubieszowskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Zamościu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju: okręgu wiejskiego w Hrubieszowie oraz w Mirczu.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I-go okręgu miasta Hrubieszowa gminy: Horodło, Moniatycze, Dziekanów, Mircze, Kryłów, Mieniany, Miętkie, Werbkowice i Dolhobyców; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Hrubieszowie”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Grabowcu gminę Mołodziatycze.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

77.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1921 r. w przedmiocie dylokacji sądów pokoju w powiecie Zamojskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dylokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Zamościu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju: okręgu wiejskiego w Zamościu i w Frampolu.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju okręgu miejskiego w Zamościu gminy: Nową Osadę (Zamość), Łabunie i Mokre; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju I-go okręgu w Zamościu”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Starym Zamościu gminę Wysokie, przenosi się siedzibę tego sądu do Zamościa; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju II-go okręgu w Zamościu”.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Szczepieszynie gminy: Frampol, Goraj i Radeckicę.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

78.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 listopada 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju w Koszowie do Ceranowa w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dylokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę sądu pokoju w Koszowie do Ceranowa, nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Ceranowie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 449/I. P. K./21

w sprawie

egzaminów na stanowiska notariuszów.

Do Panów Prezesów wszystkich sądów okręgowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Wobec zakończenia okresu organizacyjnego Sądownictwa Polskiego uważam w chwili obecnej za wskazane polecić pp. prezesom sądów okręgowych przy przedstawianiu kandydatów na stanowiska notariuszów ściśle przestrzeganie art. 225 i 15 Ust. Not. Ros. i wprowadzając w tym względzie zmianę w okólniku № 23 (Dz. Urz. Dep. Sprawiedliwości T. R. S. K. P. 1917 r. № 6), zarządzam, by wskazanym w powyższych artykułach egzaminom podlegały wszystkie osoby, ubiegające się o stanowiska notariuszów bez względu na posiadane przez nich wyższe wykształcenie prawne, o ile jeszcze takich egzaminów nie złożyły.

Warszawa, dnia 22 października 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 450/B. R./21

w sprawie

postawienia kredytu na remuneracje i zapomogi do dyspozycji prokuratorów.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów Sądu Najwyższego, oraz sądów apelacyjnych i okręgowych w całym Państwie.

Dla zapewnienia równomiernego udziału w korzystaniu z funduszy, przeznaczonych na zapomogi i remuneracje dla sędziów i funkcjonariuszów sądowych z jednej strony a prokuratorów i funkcjonariuszów, zatrudnionych w urzędach prokuratorskich z drugiej strony, Ministerstwo Sprawiedliwości postanawia, by fundusze, stawiane w tym celu do dyspozycji Panów Prezesów sądów były odtąd dzielone w stosunku do ogólnej sumy płac zasadniczych jednej i drugiej z grup wyżej wymienionych i aby dysponowanie częścią funduszu, przypadającą na urzędy prokuratorskie, pozostawione było do uznania Prokuratora właściwego sądu.

Rozumie się przytem samo przez się, że asygnowanie zapomóg i remuneracji na wniosek prokuratora pozostaje i nadal w rękach prezesa sądu, jako władzy asygnującej.

Warszawa, dnia 5 listopada 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 189/II. G./21

w sprawie

używania przez Władze i Urzędy niższych instancji napisów z wymienianiem Ministerstwa, któremu organizacyjnie podlegają.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Ziemi Wschodnich, panów prezesów sądów okręgowych w tychże okręgach apelacyjnych i panów prokuratorów przy tychże sądach oraz panów naczelników więzień w b. zaborze rosyjskim.

W związku z pismem okólnym № 166/II. G./21 proszę panów prezesów, prokuratorów sądów i naczelników więzień o zarządzenie, ażeby z nagłówek korespondencji władz sądowych, prokuratorskich, oraz zarządów więzień, usunięto określenie: „Ministerstwo Sprawiedliwości” — o ile nagłówki z tego rodzaju dodatkami są wogóle używane.

Warszawa, dnia 28 października 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 190/II. K./21

w przedmiocie

zwalczania nadużyć na szkodę Polsko-Amerykańskiego Kom. Pom. Dzieciom.

Do wszystkich Sędziów i Prokuratorów I i II instancji.

Polsko-Amerykański Komitet Pomocy Dzieciom zawiadomił Ministerstwo Sprawiedliwości, iż jego akcja niesienia pomocy dzieciom w Polsce będzie prowadzona nadal aż do 1 czerwca 1922 r. Olbrzymia praca tej instytucji powszechnie jest znana; rozruciła ona gęstą sieć swoich oddziałów, uruchomionych w 124 miejscowościach naszego kraju, a wartość dostarczonych dzieciom polskim artykułów wynosi dotąd 30.000.000 dolarów; w ciągu 2½ lat rozdano 650.000.000 posiłków i 3.000.000 sztuk odzieży, bielizny i ubrania. Zarówno naród amerykański, tak szczerobliwie ofiarowujący swoją pomoc, jak i Rząd polski zainteresowani są, aby żaden gram żywności i żadna sztuka odzieży, ofiarowane dzieciom polskim nie trafiły w ręce niepowołane.

W tym celu wzywam wszystkich sędziów i prokuratorów, do których zwrócić się oddziały i funkcjonariusze Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom w wypadkach wykrycia jakichkolwiek nadużyć, aby zechcieli z możliwą szybkością udzielić im wszelkiej pomocy prawnej, pomnąc, że nie tylko obowiązkiem naszym, ale wprost sprawą honoru narodowego jest wykazanie wdzięczności tym przyjaciółom Polski, którzy w ciężkiej dla Niej chwili troszczyli się i troszczą o ratowanie od głodu i chłodu naszych dzieci.

Warszawa, dnia 29 października 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

PISMO OKÓLNE № 191/I. P. K./21

w przedmiocie

rejestrowania spółdzielni.

Do Sądów prowadzących rejestry spółdzielni.

Udzielam sądom do wiadomości uwagi Rady Spółdzielczej o licznych i częstokroć zasadniczych błędach w statutach rejestrowanych na podstawie ustawy z dn. 29/X 1920 r. o spółdzielniach, Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina o konieczności ścisłego badania przedstawionych do rejestracji statutów mając szczególnie na względzie art. 2 powyższej ustawy.

Warszawa, dnia 2 listopada 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

Załącznik
do pisma okóln.
№ 191/I. P. K./21.

UWAGI RADY SPÓŁDZIELCZEJ.

Błędy w statutach rejestrowanych na podstawie ustawy z dn. 29/X 1920 r. o spółdzielniach.

I. ZASADY OGÓLNE.

A. Firma i siedziba.

Brzmienie firmy w wielu wypadkach nie odpowiada wymaganiom art. 11 Ustawy o spółdzielniach, a mianowicie:

1) firma nie ujawnia częstokroć przedmiotu przedsiębiorstwa, np. „Spółdzielnia Urzędnicza”, „Odrodzenie, Spółdzielnia Polskiego związku Kolejowego”, „Spółdzielnia Kupców mącznych i zbożowych”.

2) nie zawiera oznaczenia siedziby, np. „Lubelska Spółdzielnia Miernicza”, „Spółdzielnia Kredytowo-Rzemieślnicza”.

Oznaczony w firmie rodzaj odpowiedzialności nie odpowiada rodzajowi istotnemu, np. zawarty w firmie dodatek brzmi: „z ograniczoną odpowiedzialnością” lub „z ograniczoną odpowiedzialnością udziałami”, gdy tymczasem z przepisów określających w tymże statucie rodzaj i zakres odpowiedzialności (art. 14 ust. 2 Ustawy o sp.) wynika, że członkowie odpowiadają tylko za deklarowanymi udziałami. Wogóle w myśl ustawy istnieją 3 rodzaje odpowiedzialności: 1) odp. udziałami, 2) odp. ograniczona (ponad udziały), 3) odp. nieograniczona. Tymczasem w statutach często następuje pomieszanie tych pojęć.

Pozatem w firmie zamiast wyrazu „odpowiedzialność” często używany jest wyraz „poręka”, co nie jest równoznaczne.

W statucie brak nieraz oznaczenia firmy. Jest ona zamieszczona tylko na okładce lub w nagłówku, co nie może być uważane za wystarczające (art. 6 p. 1 Ustawy o sp.).

Siedziba (nazwa miejscowości) oznaczana jest w sposób nieściśły jako teren administracyjny, zawierający większą ilość miejscowości np. „Siedziba Spółdzielni jest gminą Radzików”. Wogóle przy oznaczeniu siedziby prócz

nazwy miejscowości winna być podana gmina, powiat, województwo, na których obszarze miejscowość się znajduje, a to z uwagi na mnóstwo równobrzmiących nazw (zwłaszcza wsi) na obszarze Państwa.

B. Cel, przedmiot przedsiębiorstwa i czas trwania spółdzielni.

Statut nie określa wcale celu spółdzielni, lub też poprzestaje na określeniu celu, wyłącznie kulturalnego np. „Spółdzielnia ma na celu wyrabianie zmysłu oszczędności wśród członków”, podczas gdy ustawa (art. 1) wymaga postawienia na pierwszym planie celu gospodarczego, obok którego spółdzielnia może uprawiać też i cele kulturalne.

Statut nie ujmuje w sposób wyraźny przedmiotu przedsiębiorstwa pod względem gospodarczym, poprzestając na wyszczególnieniu szeregu czynności spółdzielni, co nie może być uważane za wystarczające.

Zakres niektórych wyszczególnionych czynności jest tak rozciągliwy, że wybiega poza cel i przedmiot przedsiębiorstwa np. spółdzielnia powstaje w celu dostarczania członkom dogodnych mieszkań, przedmiotem jej przedsiębiorstwa jest budowa domów, a równocześnie ma ona prawo zakładać instytucje, mające na celu poprawę materialnych warunków bytu członków (wogóle). Jeżeli statut przy oznaczaniu zadań spółdzielni obejmuje zakres czynności, wykraczających poza zasadniczy przedmiot przedsiębiorstwa (np. 1) spółdzielnia spożywcza, przyjmująca wkłady lub udzielająca pożyczek, 2) spółdzielnia handlowa, załatwiająca czynności ubezpieczeniowe, to stwarza tem samym nowy przedmiot przedsiębiorstwa, który winien być ujawniony odpowiednio w firmie, w przeciwnym bowiem razie byłoby to w niezgodzie z wymaganiami art. 11 Ustawy o sp.

Statuty niektórych spółdzielni kredytowych ujmują przedmiot przedsiębiorstwa w sposób zbyt ogólnikowy, np. „załatwianie czynności bankowych”. Wobec braku prawnego określenia, co należy rozumieć pod czynnością bankową, oznaczenie w ten sposób przedmiotu przedsiębiorstwa nie może być uważane za wystarczające. W tym wypadku należy żądać wyszczególnienia w statucie wszystkich czynności bankowych, wchodzących w zakres przedmiotu przedsiębiorstwa spółdzielni—na wzór statutów spółek akcyjnych.

W statucie często brak oznaczenia czasu trwania spółdzielni (art 6 p 2).

II. CZŁONKOWIE.

W niektórych statutach spotyka się bezpośrednią odpowiedzialność członków wobec wierzycieli, który to rodzaj odpowiedzialności od chwili wejścia w życie Ustawy o spółdzielniach nie może istnieć w żadnej spółdzielni (art. 119 Ustawy).

Statut nakłada solidarną odpowiedzialność udziałami, co nie może mieć miejsca, bowiem art. 27 ust. 3 Ustawy o sp. nakazuje proporcjonalne potrącenie strat z udziałów. Solidarna odpowiedzialność zasadniczo nie jest przez Ustawę o sp. dopuszczana i występuje jedynie w razie ogłoszenia upadłości i dopiero po bezskutecznej egzekucji niedoboru bilansowego po drugim obrachunku dopłat (art. 103 Ustawy o sp.).

Wbrew art. 16 ust. 1 Ustawy o sp. ustanawia się udziały niejednakowej wysokości. Dotyczy to zwłaszcza statutów spółdzielni, której członkami są inne spółdzielnie. Np. „Wysokość udziału członka wynosi do 50 członków danej kooperatywy 2000 mp., a spółdzielnie, liczące ponad 50 członków, wpłacają udział w obliczeniu po 40 mp. reprezentowanej ilości członków”.

Dając możliwość wpłacania udziału ratami, statut jednocześnie nie określa wysokości tych rat, np. „Udział wynosi 1000 mp. które mogą być spłacane ratami w ciągu roku”. Jest to niezgodne z wymaganiami art. 6 p. 4 i art. 16 ust. 2 Ustawy o sp.

Statut przewiduje ograniczenie liczby członków, co jest sprzeczne z określoną w art. 1 Ustawy o sp. zasadą spółdzielni i wskazuje, że zamiarem założycieli było założenie spółki, zamkniętej np. „Powiększenie liczby członków ponad 10 na wniosek rady nadzorczej określi I sze roczne sprawozdawcze walne zgromadzenie”.

Termin wygaśnięcia członkostwa określony bywa w sposób, niezgodny z art. 25 i 26 Ustawy o sp., co wynika z następujących przykładów:

1) statut przewiduje wygaśnięcie członkostwa zaraz po zawiadomieniu członka przez zarząd listem poleconym o wykluczeniu gdy tymczasem w myśl art. 26 Ustawy o sp. członek od tej chwili nie ma tylko prawa brać udziału w walnych zgromadzeniach i należeć do składu innego organu spółdzielni, członkostwo zaś ustaje dopiero z końcem roku obrachunkowego w którym wykluczenie nastąpiło;

2) statut odkłada skuteczność wykluczenia do końca następnego roku obrachunkowego, o ile przyczyny wykluczenia nastąpiły w II półroczu. Taki przepis może mieć zastosowanie jedynie w razie dobrowolnego wystąpienia, w razie zaś śmierci lub wykluczenia obowiązuje zasada, wypowiedziana wyżej (punkt 1).

Przewidywane bywa również ustanie odpowiedzialności b. członków z chwilą ich wystąpienia i zakończenia z nimi rozrachunku, czemu sprzeciwia się art. 28 Ustawy o sp.

Statuty pozwalają na odstąpienie udziałów innym osobom za zgodą zarządu, co sprzeczne jest z art. 29 Ustawy o sp., bowiem w myśl tego artykułu prawo zbycia lub zastawienia roszczeń o wypłatę udziału przysługuje tylko członkowi, który przestał należeć do spółdzielni lub wypowiedział udział, i w tym wypadku prawo to nie może być krepowane przez organy spółdzielni.

Według brzmienia niektórych statutów roszczenia o wypłatę udziałów ulegają przedawnieniu z upływem lat dwóch a niepodniesione udziały mają być przekazywane do funduszu specjalnego (jedno i drugie sprzeczne z art. 27 ust. 4 Ustawy o sp.).

Statut spółdzielni urzędniczej ustanawia wkłady obowiązkowe (niezależnie od udziałów), co jest niezgodne z zasadami Ustawy o sp., która przewiduje jedno tylko przymusowe świadczenie pieniężne na rzecz spółdzielni (art. 16), a mianowicie obowiązek wpłacenia udziału, wzgl. uskutecznienie dopłat na pokrycie strat.

Zarówno wkłady, jak i pożyczki według brzmienia statutu mają być ściągane z pensji członków przez władze państwowe. Wynika stąd dla władz państwowych obowiązek, którego statut, jako umowa prywatna między członkami, władzom tym narzucać nie może.

Niepodniesione wkłady po upływie lat 5, a procenty od wkładów po upływie 3 miesięcy mają stać się własnością spółdzielni, co jest sprzeczne z wymaganiami Kodeksu Cywilnego.

Statut przyznaje w pewnych wypadkach spółdzielni prawa spadkobiercy zmarłego członka, o czym świadczy następujący przepis: „W razie śmierci członka należności z procentami i dywidenda w braku prawnych spadkobierców po terminie ogłoszonym w „Dzienniku Urzędowym” przechodzą na własność Kasy”. Sprzeciwia się temu Kodeks Cywilny (prawo spadkowe).

Ze statutu wynika, że należność po zmarłym dłużniku może być ściągana bez wyroku sądowego, np. „Pożyczki mogą być ściągane

w drodze sądowej, a w razie śmierci dłużnika — z niewypłaconej pensji, z emerytury i z zapomogi pośmiertnej". Jest to ze stanowiska przepisów, obecnie obowiązujących, niedopuszczalne (egzekucja administracyjna została zniesiona).

III. WŁADZE (ORGANY) SPÓŁDZIELNI.

A. Zarząd i Rada.

Liczby członków zarządu i rady nadzorczej określane bywają w przybliżeniu (od 6 — 9 względnie od 11 — 15), co jest sprzeczne z art. 33 i 40 Ustawy o sp.

Spotyka się również niezgodność między liczbą członków tych organów a sposobem ich powoływania, co uniemożliwia zastosowanie się do tego sposobu, np. „Z 5 członków, wybieranych na 3 lata, corocznie ustępuje po 2-ch, (albo $\frac{1}{3}$)”.

Wbrew wyraźnemu zakazowi Ustawy o sp. (art. 39) statut ustanawia prokurę.

Pomimo zakazu, zawartego w art. 43 ust. 2 Ustawy o sp. członkowie rady nadzorczej i zarządu pozostają ze sobą w związku małżeńskim np. mąż jest członkiem rady, a żona — członkiem zarządu, a pomimo to nazwiska tych osób są wciągane do rejestru.

B. Walne zgromadzenie.

Wszystkie przepisy, dotyczące walnego zgromadzenia, statut — wbrew art. 45 Ustawy o sp. — opiera nie na liczbie członków, a na ilości reprezentowanych przez nich udziałów, pozwala przytem członkom, którzy przystąpili do spółdzielni samodzielnie brać udział w walnym zgromadzeniu przez pełnomocników, co sprzeczne jest z ust. 2 art. 45 Ustawy.

Statut spółdzielni, której członkami są inne spółdzielnie, pozwala — wbrew art. 45 ust. 2 Ustawy o sp. — delegować na walne zgromadzenie w imieniu jednego członka więcej, niż jednego pełnomocnika np. „spółdzielnia licząca do 300 członków deleguje jednego pełnomocnika, zaś spółdzielnie, które liczą ponad 300 członków, mają prawo delegowania tylu pełnomocników ile razy liczba 300 mieści się w liczbie ich członków”.

Statut uprawnia zarząd do wkraczania w atrybucję walnego zgromadzenia, np. „Do obradowania i powzięcia uchwał powinno być $\frac{2}{3}$ członków, a w razie niestawienia się tylu decyduje zarząd”. Przepis ten znajduje się w sprzeczności z art. 45 ust. 1 Ustawy o sp.

W statucie brak wymaganego przez art. 6 p. 7 Ustawy o sp. oznaczenia sposobu zwoływania walnych zgromadzeń.

Niektóre statuty dają możność uchwalenia każdej bez wyjątku zmiany statutu większością $\frac{2}{3}$ głosów obecnych na walnym zgromadzeniu, co znajduje się w sprzeczności z art. 72 ust. 2 Ustawy o sp. Artykuł ten dla przeprowadzenia niektórych zmian przepisuje wymagania wyższe ($\frac{3}{4}$ głosów obecnych).

IV. RACHUNKOWOŚĆ, ZYSKI I STRATY.

Statut przewiduje 10% czystej nadwyżki na amortyzację, co nie może zastąpić wymaganego przez art. 54 ust. 1 Ustawy o sp. określenia norm umarzania przedmiotów w stosunku % do ceny ich nabycia lub wytworzenia.

Wbrew tym zasadom Ustawy normy umarzania niektórych towarów określane są w stosunku do ceny sprzedanej.

Niektóre statuty nie określają wcale zasad umarzania, przekazując sprawę tę do rozstrzygnięcia radzie nadzorczej, co nie odpowiada wymaganiom art. 6 p. 8 Ustawy o sp.

Statut nakazuje przy sprawdzaniu bilansu stosować się do niemieckiego prawa o spółkach, które to prawo moc swoją utraciło od chwili wejścia w życie Ustawy o sp. (art. 130).

Granica wysokości, której winien osiągnąć fundusz zasobowy, określana jest w sposób niezgodny z art. 56 Ustawy o sp., np. do wysokości 20%, 25%, lub 50% wpłaconych udziałów (zamiast 100%).

Wbrew zasadom, określonym w art. 81 Ustawy o sp., przewidywany jest na wypadek likwidacji podział funduszu-zasobowego lub funduszy specjalnych między członków.

W wielu statutach brak określenia podstaw rachunkowych użycia reszty zysku (poza dywidendę), przeznaczonego do podziału między członków. Określają one częstokroć tylko cele, na jakie winien być zysk przeznaczony, lub też przekazują cały podział zysków do rozstrzygnięcia walnemu zgromadzeniu, co stosownie do wymagań art. 57 Ustawy o sp. nie może być uważane za wystarczające, np.

1) „Z części zysku wydziela się wpłaty do funduszu rezerwowego następnie wyznacza się dywidendę od udziałów wedle stopy procentowej przez walne zgromadzenie na wniosek rady nadzorczej oznaczyć się mającej, a ewentualnie także na stosowne specjalne fundusze rezerwowe”.

2) „Zasadniczy podział zysków określa walne zgromadzenie zgodnie z art. 56 i 57 Ustawy o sp.”

Niektóre statuty wyraźnie ustanawiają dwukrotną dywidendę od udziałów, jedną w wysokości, przewidzianej przez art. 57 Ustawy o sp., a drugą w wysokości nieokreślonej, gwałcąc w ten sposób zasady Ustawy, która dla podziału reszty zysku wymaga oznaczenia w statucie innej, niekapitalistycznej podstawy, np.:

1) „Dywidenda od wpłaconych przymusowych udziałów może wynosić najwyżej o dwa od sta więcej, niż wynosiła w tym roku obrachunkowym najwyższa stopa dyskontowa Banku Polskiego. Resztę zysku dzieli się stosunkowo podług ogólnych udziałów między członków”.

2) „Z części zysku, przeznaczonej do podziału między członków dywidendę od wpłaconych udziałów można oznaczyć co najwyżej o dwa od sta wyższą, niż wynosiła w tym roku obrachunkowym najwyższa stopa dyskontowa Banku Polskiego”.

Za podstawę rachunkową podziału przeznaczonej przez walne zgromadzenie dla członków części zysku służą wpłacone przez nich udziały całkowite, i stosunkowo do ilości udziałów oraz ilości miesięcy, w ciągu których udziały znajdowały się w dyspozycji spółdzielni, dzieli się przeznaczoną część zysku”.

Na dywidendę przeznaczają się też pewną z góry określoną część zysku, co umożliwiłoby przekroczenie normy, oznaczonej w art. 57 ust. 2 Ustawy o sp., np. . . . . nadwyżka zaś ze sklepów i innych dochodowych przedsiębiorstw Spółdzielni, po potrąceniu z niej uchwalonych procentów na fundusz zasobowy i specjalny, przeznaczona być winna wyłącznie na dywidendę od udziałów”.

Rozporządzenie zyskiem lub częścią zysku przekazywane jest wprost radzie nadzorczej (zamiast walnemu zgromadzeniu), co znajduje się w sprzeczności z art. 57 ust. 1 Ustawy o sp.

Statut ustanawia dwuletni termin na podniesienie dywidendy, a nie-

podniesioną dywidendę przeznaczają na fundusz specjalny (jedno i drugie sprzeczne z art. 57 ust. 5 Ustawy o sp.).

Niektóre statuty—wbrew wymaganiom art. 58 Ustawy o sp.—nie określają kolejności użycia funduszy spółdzielni na pokrycie strat.

V. PRZEPISY KOŃCOWE.

A. Rozwiązanie i likwidacja.

Wbrew zasadom, określonym w art. 75 p. 5 Ustawy o sp., znaczna część statutów daje możliwość rozwiązania spółdzielni na skutek jednorazowej uchwały walnego zgromadzenia, zapadłej większością tylko $\frac{2}{3}$ głosów obecnych np.:

1) „Zmiana tego statutu, jak i rozwiązanie stowarzyszenia mogą być zdecydowane tylko w obecności przynajmniej połowy wszystkich członków większością $\frac{2}{3}$ głosów.

Jeżeli na zgromadzenie, zwołane w celu zmiany statutu lub rozwiązania stowarzyszenia, nie zjawi się połowa członków, natomiast dla załatwienia tego samego porządku dziennego zwołane będzie drugie zgromadzenie, które będzie mogło powziąć ważne uchwały bez względu na ilość obecnych członków”.

2) „Do rozwiązania spółdzielni potrzeba przedstawienia zamiaru przez zarząd i zgody $\frac{2}{3}$ członków”.

Niektóre statuty ustanawiają podział majątku rozwiązanej spółdzielni między członków, np. „Po zaspokojeniu wszystkich wierzycieli następuje wypłata udziałów po strąceniu przypadających na nie ewentualnych strat; pozostały majątek stowarzyszenia wliczając w to i fundusz specjalny, rozdzielony zostaje między członków Spółdzielni proporcjonalnie do wartości pracy przez każdego z nich za cały czas trwania przedsiębiorstwa wykonanej”. Przepisy tego rodzaju gwałcą w sposób rażący zasady Ustawy o sp. (art. 81).

Spotyka się również statuty, które nakazują przeprowadzenie likwidacji według postanowień Ustawy austriackiej z dnia 9/IV 1873 r. Jest to sprzeczne z art. 130 ust. 5 Ustawy o sp.

B. Ogłoszenia.

Statuty wbrew wymaganiom art. 6 p. 10 Ustawy o sp.

1) nie oznaczają wcale pisma, przeznaczonego do ogłoszeń spółdzielni;
2) wyznaczają 2 pisma, z których każde przeznaczone jest dla innej części ogłoszeń;

3) zamiast ogłoszeń w piśmie przewidują tylko ogłoszenia na tablicach i w okólnikach.

Pozatem niektóre statuty wyznaczają kilka pism do wyboru bez stanowczego oznaczenia jednego z nich, np. „Ogłoszenia Związku i zwołanie walnego zgromadzenia nastąpią z pomocą pisemnych okólników, zaś w sprawie rozwiązania i likwidacji Związku przez ogłoszenie w Wiadomościach gospodarczych izby handlowej i przemysłowej w Krakowie lub w jednym z innych dzienników. O ileby wydawnictwo to przestało wychodzić oznaczy rada nadzorcza sposób ogłoszenia”. Końcowe zdanie tego przepisu znajduje się w sprzeczności z art. 10 Ustawy o sp.

Niektóre sądy, wbrew art. 130 ust. 3 Ustawy o sp., rejestrują statuty całkowicie oparte bądź na prawie niemieckim, bądź na austriackim, bądź wreszcie na statutach normalnych rosyjskich (statut stowarzyszenia spożywców, oparty na statucie normalnym z r. 1897).

PISMO OKÓLNE № 193/B. R./21

w sprawie

Kontroli Państwowej.

Do Panów Naczelników Więzień na Kresach Wschodnich.

Powołując się na pismo okólne № 150 oraz uzupełniając także pismo № 182, skierowane do naczelników więzień na obszarze województw wołyńskiego i poleskiego, zawiadamiam, że wobec rozpoczęcia z dniem 1 października b. r. działalności Izby Okręgowej Kontroli Państwowej w Kowlu, której kompetencja obejmuje obszar województw wyżej wymienionych oraz wobec utworzenia przy Delegacie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie Urzędu Kontroli Państwowej, którego działalność rozciąga się na teren województwa Nowogródzkiego, wszyscy naczelnicy więzień na obszarze kresów wschodnich obowiązani są ściśle się stosować do postanowień ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej (Dz. Ust. № 51 poz. 314) jak również ściśle przestrzegać obowiązku terminowego przesyłania odpisów księgi głównej wraz z dowodami rachunkowymi i kasowymi w myśl art. 94 tymcz. przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe, — przyczem naczelnicy więzień, położonych na obszarze województw wołyńskiego i poleskiego odsyłać mają wspomniane odpisy i dowody okręgowej Izbie Kontroli w Kowlu, naczelnicy zaś więzień na obszarze województwa nowogródzkiego — Urzędowi Kontroli Państwa w Wilnie.

Warszawa, dnia 4 listopada 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 194/B. R./21

w sprawie

podwyższenia wynagrodzenia kontraktowych referentów prokuratorskich i funkcjonariuszów prokuratorskich w Małopolsce.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie.

Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podwyższa niniejszem dotychczasowe wynagrodzenie kontraktowych referentów prokuratorskich i funkcjonariuszów prokuratorskich o sto procent (100%) poczynając od 1 października 1921 r.

Warszawa, dnia 5 listopada 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 195/B. R. 21

w sprawie

Kontroli Państwowej.

Do Pana Prezesa sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich i do Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgu tegoż sądu apelacyjnego.

Wobec rozpoczęcia z dniem 1 października b. r. działalności Izby Okręgowej Kontroli Państwowej w Kowlu, której kompetencja obejmuje obszar województw: wołyńskiego i poleskiego, oraz wobec utworzenia przy Delegacie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie Urzędu Kontroli Państwowej, którego działalność rozciąga się na teren województwa Nowogródzkiego zechcą Panowie Prezesi Sądów na obszarze wyżej wymienionych województw ściśle się stosować do postanowień ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej (Dz. Ust. № 51 poz. 314) jak również ściśle przestrzegać obowiązku terminowego przesyłania odpisów księgi głównej wraz z dowodami rachunkowymi i kasowymi w myśl art. 94 tymcz. przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe.

Również zechcą Panowie Prezesi niezwłocznie przesłać właściwej Izbie Kontroli Państwowej względnie Urzędowi Kontroli Państwowej w Wilnie wykaz wszystkich podwładnych im sądów, urzędów i specjalnych poborców, przyczem należy się kierować ściśle brzmieniem rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dnia 18 stycznia 1921 r. (Monitor Polski № 13) wedle którego kompetencji Izb Kontroli Państwa podlegają urzędy drugiej instancji, mające siedzibę na obszarze okręgu właściwej Izby Kontroli oraz wszystkie im podwładne urzędy i władze pierwszej instancji również wtedy, gdy te ostatnie mają siedzibę poza obrębem terytorjalnym województw, na które rozciąga się działalność właściwej Izby Kontroli Państwa.

Odpisy w formie będących wykazów należy przesłać Ministerstwu, w przyszłości zaś o każdym zwinięciu podległych urzędów lub o otwarciu nowych zawiadamiać właściwą Izbę Kontroli.

Warszawa, dnia 4 listopada 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

Z A W I A D O M I E N I A.

Sąd apelacyjny w Krakowie ustanawia p. Józefa Młyńskiego, autoryzowanego geometrę cywilnego w Kolbuszowej, na wniosek Województwa Lwowskiego z dnia 3 listopada 1921 r. L. 1070 znawcą ocenicielem dla większych posiadłości ziemskich z gospodarstwem rolnem.

O czym zawiadamia się:

sąd okręgowy w Rzeszowie celem wpisania p. Józefa Młyńskiego na listę znawców dla większych posiadłości i sąd powiatowy w Kolbuszowej z wezwaniem o odebranie od nowomianowanego znawcy przysięgi przepisanej dla stałych znawców sądowych.

RUCH SŁUŻBOWY.

MIANOWANI:

- Dr. Mieczysław Stefka, sędzia sądu apelacyjnego we Lwowie—sędzią Sądu Najwyższego w Warszawie dnia 6 września 1921 r.
Witold Raczkiewicz, podprokurator przy sądzie apelacyjnym Ziem Wschodnich — sędzią sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich dnia 13 września 1921 r.
Władysław Oyrzanowski — sędzią sądu okręgowego w Warszawie dnia 6 września 1921 r.
Anzelm Skowroński — sędzią sądu okręgowego w Radomiu dnia 3 września 1921 r.
Bronisław Hłasko — sędzią sądu okręgowego Wilejskiego w Nowogródku dnia 12 września 1921 r.
Konstanty Rzepiński, sędzia śledczy sądu okręgowego w Płocku — sędzią sądu okręgowego Wilejskiego w Nowogródku dnia 12 września 1921 r.
Wojciech Komar, podprokurator, przy sądzie okręgowym w Grodnie — sędzią sądu okręgowego w Grodnie dnia 12 września 1921 r.
Mikołaj Martysz — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Piotrkowie dnia 18 września 1921 r.
Antoni Gutkowski — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku dnia 13 września 1921 r.
Kazimierz Izdebski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Kielcach — prokuratorem przy sądzie okręgowym Wilejskim w Nowogródku dnia 13 września 1921 r.
Józef Kurmanowicz — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Białymstoku dnia 18 września 1921 r.
Marcin Gabryałowicz — podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym w Warszawie dnia 13 września 1921 r.
Ignacy Tworog, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Radomiu, dnia 16 września 1921 r.
Władysław Skarzyński—sędzią pokoju w Rajgrodzie w okręgu sądu okręgowego w Łomży dnia 10 września 1921 r.
Stanisław Rezler—sędzią pokoju w Kutnie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku dnia 22 września 1921 r.
Józef Stawski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 10 września 1921 r.
Franciszek-Czesław Tabęcki — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 10 września 1921 r.
Władysław Olszewski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 17 września 1921 r.
Zbigniew Śmigieński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie dnia 19 września 1921 r.
Henryk Grotowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 21 września 1921 r.
Juda Perle — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 22 września 1921 r.
Andrzej Kramsztyk — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 22 września 1921 r.
Władysław Kahan — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 23 września 1921 r.
Mieczysław Baumgart — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 24 września 1921 r.

- Franciszek Głowacki, prezes sądu okręgowego w Łowiczu — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie dnia 26 września 1921 r.
- Roman Grzesik, sekretarz sądu pokoju w Bolesławcu — komornikiem przy sądzie okręgowym w Kaliszu z siedzibą w Sieradzu dnia 16 września 1921 r.
- Józef Kurek, sekretarz sądu apelacyjnego w Warszawie — naczelnym sekretarzem sądu apelacyjnego w Warszawie dnia 24 września 1921 r.
- Dr. Feliks Antoni Neumark-Bądkowski, sekretarz Sądu Najwyższego — pomocnikiem referenta w sekretarjacie prawniczym Sądu Najwyższego w Warszawie, dnia 17 września 1921 r.
- Edmund Nahajski, rachmistrz sądu okręgowego w Zamościu — st. rachmistrzem sądu okręgowego w Zamościu dnia 19 września 1921 r.
- Zofja Stecowa — sekretarzem sądu apelacyjnego w Warszawie dnia 24 września 1921 r.
- Feliks Feit, aplikant zastępca sędziego śledczego w Łodzi — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łodzi, dnia 29 września 1921 r.
- Jan Kania — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 29 września 1921 r.

PRZENIESIENI:

- Władysław Pawłowski, sędzia pokoju w Piętnicy — na także stanowisko do I okręgu w Ostrowiu okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 16 września 1921 r.
- Stanisław Rzempolowski, sędzia pokoju w Sochocinie — na także stanowisko do Płońska w okręgu sądu okręgowego w Płocku, dnia 17 września 1921 r.
- Witosław Cichocki, sędzia pokoju zawodowy okręgu wiejskiego w Płocku — na także stanowisko do II okręgu w Płocku, dnia 17 września 1921 r.
- Władysław Wysocki, sędzia pokoju I okręgu w Łomży — na także stanowisko do II okręgu w Łomży, dnia 26 września 1921 r.
- Henryk Lubieński, sędzia pokoju II okręgu — na także stanowisko do I okręgu m. Łomży, 26 września 1921 r.
- Natanael Wize, sędzia pokoju w Górcie Pabjanickiej — na także stanowisko do Pabjanic w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 29 września 1921 r.
- Antoni Płoski, uboczny sędzia pokoju w Opinogórze — na także stanowisko sędziego pokoju w Ciechanowie w okręgu sądu okręgowego w Mławie, dnia 29 września 1921 r.
- Antoni Pachota, sędzia pokoju zawodowy wiejski w Ulatowie-Pogorzeli — na także stanowisko do Rożan w okręgu sądu okręgowego w Mławie, dnia 29 września 1921 r.

ZWOLNIENI:

- Jan Woliński, sędzia sądu okręgowego w Białej dnia 13 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Dr. Włodzimierz Winnicki, sędzia sądu okręgowego w Częstochowie dnia 21 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Władysław Otto, prokurator przy sądzie okręgowym w Białymstoku dnia 10 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Jakób Kolarski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie dnia 1 października 1921 r., wskutek przejścia do M-stwa W. R. i O. P.
- Konstanty Halicki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łucku dnia 13 września 1921 r., zgodnie z podaniem.

- Bronisław Wielobycki, sędzia pokoju w Miechowie w okręgu sądu okręgowego w Kielcach dnia 17 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Witold Jałowiecki, sędzia pokoju w Kutnie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku dnia 22 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Mieczysław Horodyński, sędzia pokoju w Rzgowie w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 22 września 1921 r., z powodu skasowania sądu.
- Adam Lebelt, sędzia pokoju w Aleksandrowie w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 22 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Rajmund Dąbski, sędzia pokoju uboczny w Kłodawie w okręgu sądu w Kielcach dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Marjan Ścigalski, sędzia pokoju uboczny w Rychwale w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu z dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Wawrzyniec Sielski, sędzia pokoju uboczny we Władysławowie w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu z dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Stefan Śniechowski, sędzia pokoju uboczny w Brzezinach w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Ignacy Mellerowicz, sędzia pokoju uboczny w Kozminku w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Franciszek Mikorski, sędzia pokoju zawodowy w Morawinie w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Tadeusz Fiszer, sędzia pokoju uboczny w Stawiszynie w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Władysław Dzierzbicki, sędzia pokoju uboczny w Żelgoszcy w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Tomasz Młodzianowski, sędzia pokoju uboczny w Dobrej w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 23 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Eugenjusz Bleszyński, sędzia pokoju uboczny w Strzelcach Małych w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie dnia 24 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Józef Skórecki, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 21 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Bronisław Jakubowski, komornik przy sądzie okręgowym w Kaliszu z siedzibą w Sieradzu dnia 17 września 1921 r., zgodnie z podaniem.
- Józef Plichta, sędzia pokoju uboczny w Brzezinach w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 28 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Ludwik Graczyk, sędzia pokoju uboczny w Koluszkach w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 28 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Stanisław Skórski, sędzia pokoju uboczny w Ujeździe w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 28 września 1921 r., wskutek skasowania sądu.
- Ludwik Hille, sędzia pokoju uboczny wiejski w Pabjanicach w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.
- Zygmunt Olszewski, sędzia pokoju uboczny wiejski w Krasnosielcu w okręgu sądu okręgowego w Mławie dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.
- Adam Bolesław Żochowski, sędzia pokoju wiejski uboczny w Gąsolinie w okręgu sądu okręgowego w Mławie dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.
- Gustaw Maurycy Ujazdowski, sędzia pokoju uboczny w Kowalewsku w okręgu sądu okręgowego w Mławie dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.

- Leopold Ossowski, sędzia pokoju uboczny w Szreńsku w okr. sądu okręgowego w Mławie dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.
- Stanisław Krępski, sędzia pokoju uboczny w Unieszkach-Zawadzkich w okręgu sądu okręgowego w Mławie dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.
- Kazimierz Strupczewski, sędzia pokoju uboczny wiejski w Rożanach w okręgu sądu okręgowego w Mławie dnia 29 września 1921 r., na mocy art. 15 Przep. Tymcz. o urządz. sąd.

ZMARLI:

Lucjan Sawicki, wiceprezes sądu okręgowego w Warszawie dnia 10 września 1921 r.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRIACKIM.

Minister Sprawiedliwości z dnia 21 października b. r. przeniósł Dr. Stanisława Steina notariusza w Liskach, do Krakowa; postanowieniem zaś z dnia 27 października 1921 r. przeniósł Dymitra Sieleckiego, notariusza w Jordanowie, do Nowego Sącza, Leopolda Hetpera, notariusza w Muszynie do Nowego Sącza, Ludwika Summer — Brasona, notariusza w Milówce, do Gorlic, Dr. Stefana Góre, notariusza w Sucheju, do Zakopanego; a zamianował notariuszami następujących kandydatów notarialnych: Antoniego Opidowicza dla Wadowic, Błażeja Kopacza dla Jordanowa, Gustawa Wdówkę dla Milówki, Jakóba Pacynę dla Sucheju, Zygmunta Kaszyńskiego dla Liszek i Piotra Martynę dla Muszyny.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dn. 29 października b. r. przeniósł Wojciecha Ciochonia, naczelnika sądu w Brzostku do Brzeska.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 31 października b. r. zamianował Dr. Franciszka Wisłockiego sędziego powiatowego w Kalwarji, sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie.

ADWOKATURA:**W Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie.****Wpisani na listę adwokatów:**

Stanisław Feliks Stępkowski z siedzibą w Lublinie,
Witold Antoni Niedźwiecki z siedzibą w Radomiu,
Zygmunt Wasilewski z siedzibą w Radomiu,
Henryk Bachtig z siedzibą w Olkuszu,
Stanisław Mianowski z siedzibą w Kielcach.

Na listę aplikantów:

Franciszek Pikor z siedzibą w Kielcach.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**Wpisani na listę adwokatów:**

- Dr. Gabryel Kroll z siedzibą w Krakowie,
" Edward Dawid Lecker z siedzibą w Rzeszowie,
" Zygmunt Hofmokl z siedzibą w Krakowie,
" Lewy Landau z siedzibą w Andrychowie,
" Hirsch Bloch z siedzibą w Brzesku,
" Izaak Ilias Ignacy Schwarzbart z siedzibą w Krakowie,
" Izaak Fisch z siedzibą w Tarnowie,
" Szymon Woźniak z siedzibą w Krośnie,
" Maurycy v. Mojżesz Dawid Billet z siedzibą w Krakowie.

Przesiedlili się:

- Dr. Chaim Lejb Berkowicz z Radłowa do Skąłata,
" Szymon Brenner z Krzeszowic do Krakowa.

Zrezygnowali z adwokatury:

- Dr. Stanisław Michnik, substytutem ustanowiono Dr. Kazimierza Kulczyckiego, adwokata w Jaśle.
Dr. Władysław Kiernik, substytutem ustanowiono Dr. Ferdynanda Maissa, adwokata w Bochni.

Zmarli:

- Dr. Marjan Homme, adwokat w Andrychowie, substytutem ustanowiono Dr. Leona Landaua, adwokata w Andrychowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.**Wpisani na listę adwokatów:**

- Dr. Lejba Wechsler z siedzibą w Brodach,
" Erazm Bolesław Orski z siedzibą w Tłumaczu,
" Herman Dattner z siedzibą we Lwowie,
" Chaim Hersz Burstin z siedzibą we Lwowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Henryk Fuchs ze Lwowa do Mielnicy,
" Abraham Schützer ze Złotego Potoku do Borszczowa,
" Aba Goldschlag ze Lwowa do Podwołoczysk,
" Izrael Fränkel z Czortkowa do Lwowa,
" Szymon Popiel z Niemirowa do Zaleszczyk,
" Baruch Weissman ze Lwowa do Dynowa,
" Arnold Reich z Sanoka do Lwowa,
" Samuel Abraham Goldschlag z Bełza do Rohatyna.

Przesiedlili się:

- Dr. Alesander Elmer z Niemirowa do Tarnopola,
" Adolf Roth ze Lwowa do Mostów Wielkich.

Zmarli:

Edward Trusiewicz, adwokat we Lwowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Maksymiljan Schaffel z siedzibą w Niżankowicach,
„ Alfred Beller z siedzibą w Przemyślu,
„ Alfred Schwarz z siedzibą w Przemyślu.

W Okręgu Sądu Apelacyjnego

Ziem Wschodnich.

Wpisani na listę adwokatów:

- Włodzimierz Krynicki z siedzibą w Brześciu,
Abraham Berland z siedzibą w Brześciu,
Aleksander Boksza z siedzibą w Pińsku,
Władysław Otmar Sztejn z siedzibą w Pińsku.

Na listę aplikantów adwokackich:

- Aleksander Sobolew z siedzibą w Pińsku,
Eugenjusz Wołkow z siedzibą w Brześciu.

SPROSTOWANIE.

W numerze 16-ym „Dziennika Urzędowego” z roku 1921, na str. 286-ej w dziale rozporządzeń należy sprostować w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości (poz. 56) z dnia 28 lipca 1921 roku:

w § 1-ym wydrukowano: „w Baborzewie”
winno być: „w Baboszewie”

w § 2-im wydrukowano: „Sąd pokoju I okręgu w Płocku”
winno być: „Sąd pokoju I okręgu w Płońsku”.

Nakładem Ministerstwa Sprawiedliwości został wydany **Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego Izby pierwszej (cywilnej) z roku 1919.**

Cena 200 marek.

Zamówienia przyjmuje Administracja Wydawnictw Ministerstwa Sprawiedliwości, Warszawa, plac Krasińskich 12.